

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-74-10

Druk nr 3236

Warszawa, 6 lipca 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**-o zmianie ustawy - Prawo o ustroju
sądów wojskowych oraz niektórych
innych ustaw.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych
oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z 2008 r. Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 56, poz. 459 i Nr 157, poz. 1241) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w § 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) wybór kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego i wybór zastępcy rzecznika spośród sędziów sądów wojskowych;”;
- 2) w art. 13 w § 1:
  - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wyrażenie opinii w sprawach wyznaczania na stanowiska służbowe prezesów sądów wojskowych i ich zastępców;”;
  - b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) wyrażanie zgody na delegowanie sędziego wojskowego sądu garnizonowego przez prezesa wojskowego sądu okręgowego.”;
- 3) w art. 22a § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydatów na stanowiska sędziów, o których mowa w § 1, wydaje, na wniosek dyrektora departamentu,

o którym mowa w art. 5 § 4, z dniem powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, Minister Obrony Narodowej.”;

4) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. § 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, po uzyskaniu zgody sędziego, może delegować sędziego na okres nieprzekraczający trzech miesięcy w roku kalendarzowym do pełnienia obowiązków sędziowskich lub wykonywania czynności administracyjnych w innym sądzie wojskowym lub w sądzie powszechnym albo w departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4, a na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego także, odpowiednio, w Sądzie Najwyższym lub sądzie administracyjnym.

§ 2. Prezes wojskowego sądu okręgowego, po uzyskaniu zgody sędziego oraz kolegium właściwego sądu, może delegować sędziego wojskowego sądu garnizonowego do pełnienia obowiązków sędziego na obszarze właściwości danego wojskowego sądu okręgowego na czas nie dłuższy niż miesiąc w roku kalendarzowym.

§ 3. Za zgodą sędziego okres delegowania, o którym mowa w § 1 i 2, może zostać przedłużony na czas określony.

§ 4. Sędzia nie może łączyć funkcji orzekania z wykonywaniem czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, z wyłączeniem Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.”;

5) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. § 1. W przypadku zniesienia sądu wojskowego sędzia tego sądu, na swój wniosek lub za swoją zgodą, jest powoływany, w trybie określonym w przepisach ustawy,

o której mowa w art. 32 § 6, na urząd sędziego sądu powszechnego, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych. Przepisy art. 32 § 7 – 9 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Z chwilą powołania sędziego sądu wojskowego na urząd sędziego sądu powszechnego zwalnia się go, z mocy prawa, z zawodowej służby wojskowej.”;

6) w art. 35:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Sędziego nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej przed rozwiązaniem stosunku służbowego z mocy prawa lub przed utratą przez niego stanowiska albo przeniesienia w stan spoczynku.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, sędziego zwalnia się z zawodowej służby wojskowej jednocześnie z rozwiązaniem stosunku służbowego z mocy prawa lub utratą przez niego tego stanowiska, a w przypadku stanu spoczynku – z dniem wydania ostatecznej decyzji o przeniesieniu.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku przeniesienia w stan spoczynku oraz w przypadku powołania na urząd sędziego sądu powszechnego w trybie określonym w art. 32a uznaje się, iż zwolnienie sędziego z zawodowej służby wojskowej nastąpiło w drodze wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy organ.”;

7) w art. 37 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przewinieniem dyscyplinarnym w rozumieniu ustawy jest naruszenie obowiązków sędziego, w tym oczywista i rażąca obraza przepisów prawa, uchybienie powadze stanowiska

sędziowskiego, naruszenie dyscypliny wojskowej oraz zasad honoru i godności żołnierskiej.”;

8) w art. 40:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Uprawnionym oskarżycielem przed sądem dyscyplinarnym w sprawach sędziów wojskowych sądów okręgowych, a także prezesów oraz zastępców prezesów wojskowych sądów garnizonowych, jest rzecznik dyscyplinarny, zaś w sprawach pozostałych sędziów – zastępca rzecznika dyscyplinarnego.

§ 2. Kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego wybiera Zgromadzenie spośród sędziów sądów wojskowych.”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zgromadzenie zgłasza Krajowej Radzie Sądownictwa wybranych kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępcę rzecznika dyscyplinarnego najpóźniej na trzy miesiące przed upływem kadencji albo w terminie miesiąca od jego ustąpienia.”;

9) w art. 41a dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Od wydanych w pierwszej instancji wyroków sądu dyscyplinarnego oraz postanowień i zarządzeń zamykających drogę do wydania wyroku przysługuje odwołanie obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu, a także Krajowej Radzie Sądownictwa, Ministrowi Sprawiedliwości oraz Ministrowi Obrony Narodowej, którym doręcza się odpis orzeczenia.

§ 4. Rozstrzygnięcia zapadające w toku postępowania dyscyplinarnego wymagają z urzędu uzasadnienia na piśmie i doręczenia ich stronom.”;

10) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. Krajowa Rada Sądownictwa, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Minister Sprawiedliwości oraz Minister

Obrony Narodowej mogą wystąpić o wznowienie postępowania dyscyplinarnego.”;

- 11) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Asystenci sędziów, urzędnicy i pracownicy sądów

„Art. 64a. W sądach mogą być zatrudnieni asystenci sędziów.

Art. 64b. § 1. W sądach są zatrudnieni urzędnicy i inni pracownicy sądów.

§ 2. Zasady zatrudniania urzędników i innych pracowników sądów oraz ich obowiązki i prawa określają przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.²⁾).”;

- 12) w art. 70 w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do sądów wojskowych, sądów dyscyplinarnych, sędziów sądów wojskowych oraz asystentów sędziów i ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i 5, art. 8, art. 22 § 6, art. 40, art. 41 § 2, art. 42, art. 44 – 52, art. 53 § 1 – 3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i 4 – 6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70 i 71, art. 73 – 75, art. 77 § 2, 2a i 4 – 6, art. 78 § 1 – 4, art. 78a § 1 – 3 i 6, art. 79, art. 80 § 2d – 2h i 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85 i 86, art. 89 i 90, art. 91 § 1, 1c – 2, 6, 7 i 9 – 12, art. 91a – 93, art. 94 § 1, 3 i 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1 – 4, art. 101 § 2 – 4, art. 102, art. 104 – 106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5 – 7, art. 115 – 118, art. 120, art. 121 § 2, art. 122, art. 126, art. 128, art. 130 i 131, art. 133, art. 155 – 155b, art. 159 § 1 pkt 5 i 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171 – 174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 41 § 2, art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tej ustawy, z tym że:”;

13) uchyla się art. 71.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.²⁾) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. W przypadku zniesienia sądu, w pierwszej kolejności na wolne etaty urzędnicze i pracownicze w sądach lub prokuraturach, na ich wnioski, są zatrudniani urzędnicy i pracownicy zniesionego sądu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 67) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) wybiera rzecznika dyscyplinarnego sędziów sądów powszechnych oraz rzecznika dyscyplinarnego sędziów sądów wojskowych;

7) wyraża opinie w sprawie powołania i odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu powszechnego oraz prezesa albo zastępcy prezesa sądu wojskowego;”;

2) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty działalności Rady i Biura są pokrywane z budżetu państwa. Rada zapewnia warunki działania rzecznikom dyscyplinarnym sędziów sądów powszechnych i wojskowych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. Nr 26, poz. 157, Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375 i Nr 223, poz. 1777) w art. 69 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu ustania stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej asesor sądu wojskowego jest upoważniony do wykonywania czynności asystenta sędziego w wojskowym sądzie garnizonowym.”.

Art. 5. 1. Osoby powołane do zawodowej służby wojskowej, a zajmujące stanowiska asesorów w wojskowych sądach garnizonowych, są przenoszone z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowiska asystentów sędziów w tych sądach.

2. Dla określenia warunków przy ubieganiu się o powołanie na urząd sędziego bądź prokuratora okresy pełnienia służby przez aplikanta w sądzie wojskowym między zdaniem egzaminem sędziowskim a powołaniem na stanowisko asesora, wykonywania pracy w charakterze asesora sądu wojskowego oraz pełnienia służby po dniu 5 maja 2009 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są równoznaczne z zajmowaniem stanowiska asystenta sędziego.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433, Nr 102, poz. 690 i Nr 136, poz. 959 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157 i Nr 178, poz. 1375.

UZASADNIENIE

Zakres przedmiotowy projektowanej ustawy obejmuje cztery zasadnicze obszary:

- 1) uregulowanie postępowania dyscyplinarnego sędziów wojskowych na zasadach zbliżonych do obowiązujących w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych,
- 2) wprowadzenie przepisów regulujących status sędziów, w przypadku zniesienia sądu wojskowego,
- 3) wprowadzenie przepisów regulujących status asesorów sądów wojskowych, którzy nie spełnili wymagań formalnych do powołania na stanowisko sędziego wojskowego sądu garnizonowego,
- 4) uregulowanie kwestii związanych z zatrudnianiem asystentów sędziów, urzędników i pracowników w sądownictwie wojskowym.

W art. 1 pkt 1 projektu proponuje się, aby jednym z zadań Zgromadzenia Sędziów Sądów Wojskowych było wyrażanie opinii w sprawach wyznaczania na stanowiska służbowe prezesów sądów wojskowych i ich zastępców.

W art. 1 pkt 2 projektu proponuje się doprecyzowanie uprawnień kolegium sądu okręgowego.

W art. 1 pkt 3 projektu proponuje się, aby sędziów sądów wojskowych do zawodowej służby wojskowej powoływał Minister Obrony Narodowej, gdyż Szef Sztabu Generalnego, dotychczas posiadający to uprawnienie, utracił je wobec zmiany ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

W art. 1 pkt 4 projektu proponuje się wprowadzenie zasad delegowania sędziów uwzględniających orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 stycznia 2009 r. (sygn. akt K 45/07).

W art. 1 pkt 5 projektu przewiduje się dodanie art. 32a, zgodnie z którym, w przypadku zniesienia danego sądu wojskowego, sędziego tego sądu, na swój wniosek lub za swoją zgodą, będzie powoływany, w trybie określonym w przepisach ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, na urząd sędziego sądu powszechnego, o ile nie będzie przeszkód prawnych. W takiej sytuacji będą miały zastosowanie przepisy art. 32 § 7 – 9

zmienianej ustawy. Natomiast z chwilą powołania na urząd sędziego sądu powszechnego zostanie on zwolniony z mocy prawa z zawodowej służby wojskowej.

W art. 1 pkt 6 projektu proponuje się uzupełnienie dotychczasowych regulacji określających przesłanki i sposób zwolnienia sędziego sądu wojskowego z zawodowej służby wojskowej o przypadek przejścia sędziego w stan spoczynku. Sytuacja ta nie była objęta zakresem obowiązujących obecnie przepisów.

W art. 37 § 2 zmienianej ustawy (art. 1 pkt 7 projektu) doprecyzowano definicję przewinienia dyscyplinarnego w kierunku zgodnym z unormowaniami dla sądownictwa powszechnego.

Z kolei w proponowanym art. 40 § 1, 2 i 5 przewiduje się zmianę trybu wyboru rzecznika dyscyplinarnego i zastępcy rzecznika; projektowany art. 40 § 1 jest zaś sprostowaniem błędu w dotychczasowej treści ustawy – brak jest bowiem stanowiska wiceprezesa sądu w sądownictwie wojskowym.

Nowa treść przepisu art. 41a § 3 zmienianej ustawy (art. 1 pkt 9 projektu) określa organy, którym przysługuje odwołanie od wyroku sądu dyscyplinarnego, a także w § 4 tryb procedowania z wydanym orzeczeniem.

W projektowanym art. 42a wprowadzono możliwość wznowienia postępowania dyscyplinarnego i określono organy do tego uprawnione.

W związku z określeniem nowego modelu kształcenia kadr sądownictwa uznano za niezbędne wprowadzenie nowego rozdziału 8a (art. 1 pkt 11 projektu) stanowiącego podstawę zatrudniania asystentów sędziów w sądownictwie wojskowym. Następowaloby to na zasadach określonych w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Wprowadzenie stanowiska asystenta sędziego w art. 1 pkt 11 ma na celu zmianę zakresu dotychczas wykonywanych obowiązków asesorów. W miejsce pełnienia czynności sekretarsko-administracyjnych proponuje się w art. 4 projektu upoważnienie do wykonywania czynności asystenta sędziego. Jednocześnie wprowadzenie nowych rozwiązań w art. 5 projektu zmierza do uregulowania sytuacji prawnej osób powołanych do zawodowej służby wojskowej i pełniących ją na stanowiskach aplikantów lub asesorów na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury. Zgodnie z tą regulacją przyjęto, iż dla osób, które zdały egzamin sędziowski – zakończyły aplikację – a po zdanym egzaminie kontynuują pełnienie zawodowej służby wojskowej, okres między zdaniem egzaminem sędziowskim a wyznaczeniem na nowe stanowisko, okres asesury oraz okres pełnionej służby po dniu 5 maja 2009 r. jest

równoznaczny z zajmowaniem stanowiska asystenta sędziego, bowiem w okresie tym osoby te nadal pełniły zawodową służbę wojskową i wykonywały powierzone obowiązki w strukturach sądownictwa wojskowego.

Wprowadzono również nowe regulacje dotyczące określenia statusu urzędników oraz pracowników sądów i w miejsce dotychczasowej ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych zawarto odesłanie do odpowiedniego stosowania ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratur. Jednocześnie określono uprawnienia tej grupy zawodowej w przypadku zniesienia sądu wojskowego.

Dokonane w projekcie ustawy zmiany dotychczasowej ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych spowodowały konieczność zmodyfikowania art. 70 § 1 tej ustawy. Uzupełniono ten przepis o następujące odesłania do przepisów zawartych w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych:

- 1) art. 8 – wskazanie, iż działalność administracyjna sądów ma na celu zapewnienie odpowiednich warunków wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości, a wykonują ją organy sądów, urzędnicy, a także sędziowie, jeżeli wynika to z przepisów prawa,
- 2) art. 22 § 6 – określenie zasad sprawowania funkcji prezesa sądu, w przypadku gdy nie został on powołany,
- 3) art. 41 § 2 – możliwość wykorzystania przepisów o pomocy prawnej w sprawach z zakresu postępowania międzynarodowego,
- 4) art. 80 § 2d – 2h – zasady postępowania przy rozpoznawaniu wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej.

Jednocześnie zrezygnowano z odsyłania do art. 121 § 1, art. 125, art. 127, art. 147 § 3 i art. 156 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, których treść przeniesiono (z odpowiednim dostosowaniem) bezpośrednio do ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projekt ustawy dotyczy sędziów sądów wojskowych, pracowników sądów wojskowych, uprawnień Prezydenta RP, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, Krajowej Rady Sądownictwa.

Projekt ustawy może również wpływać na funkcjonowanie sądów powszechnych przez przejście kilkunastu sędziów do zasobu kadrowego sądownictwa powszechnego i zasilenie personelu administracyjnego sądów powszechnych kilkudziesięcioma pracownikami znoszonych sądów.

2. Konsultacje społeczne

W ramach tych konsultacji projekt ustawy był konsultowany m.in. z Krajową Radą Sądownictwa, Sądem Najwyższym, prezesami sądów apelacyjnych, prezesami wojskowych sądów okręgowych, a także ze Stowarzyszeniem Sędziów Polskich IUSTITIA. Spośród zgłoszonych uwag uwzględniono: odesłanie w ustawie do odpowiedniego stosowania art. 22 § 6 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz do odpowiedniego stosowania uprawnień sądu dyscyplinarnego przez Izbę Wojskową Sądu Najwyższego, wzmocnienie uprawnień pracowników i urzędników znoszonych sądów, zapewnienie warunków działania Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Wojskowych w Krajowej Radzie Sądownictwa.

Nie uwzględniono natomiast uwag dotyczących: możliwości przekazania sprawy dyscyplinarnej sędziego sądu wojskowego do sądu dyscyplinarnego dla sędziów sądów powszechnych (uwaga Sądu Najwyższego i Krajowej Rady Sądownictwa) – wobec jednoznacznej treści art. 175 Konstytucji RP rozdzielającego władzę sądowniczą na sądy powszechne, administracyjne, wojskowe i Sąd Najwyższy obejmujące swoją kognicją właściwy rodzaj postępowań, w tym postępowania dyscyplinarne; ograniczenia zakresu sędziów, spośród których jest wybierany kandydat na rzecznika dyscyplinarnego (uwaga Sądu Najwyższego), określenie zmiany właściwości miejscowej sądów dyscyplinarnych jako sądu, w okręgu którego nie znajduje się miejsce służbowe sędziego objętego postępowaniem (uwaga Krajowej Rady Sądownictwa) – wobec wąskiego grona sędziów sądów okręgowych problem wyłączenia rzecznika wybieranego z tego grona i określenie innej właściwości miejscowej utrudniałby, a wręcz uniemożliwiłby prowadzenie postępowań

dyscyplinarnych; nowe określenie kosztów przeniesienia sędziów i wypłacania uposażenia w stanie spoczynku (uwaga Krajowej Rady Sądownictwa) – koszty przeniesienia i inne należności sędziów sądów wojskowych znajdują uregulowanie przez ustawę o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych w rozporządzeniach wykonawczych i rozwiązania te wydają się być korzystniejsze, zaś rozporządzenie dotyczące wypłacania uposażeń sędziom w stanie spoczynku zostanie znowelizowane po przyjęciu projektowanej ustawy, obejmującej m.in. nowe podstawy przejścia w stan spoczynku.

Ponadto projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, stosownie do postanowień ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości www.ms.gov.pl. Nie zostały zgłoszone zainteresowania tym projektem w trybie powołanej ustawy.

3. Skutki społeczno-gospodarcze oraz finansowe ustawy
3. 1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie powoduje dodatkowego obciążenia dla budżetu państwa.

3. 2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. 3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

3. 4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

4. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozwiązania nie są regulowane przez prawo Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Ponadto wykonano obowiązek, o którym mowa w § 11 ust. 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), polegający na zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów w przedmiocie OSR.

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE-920-1714-08-10/ma/3

SM-1305

dot.: RM-10-74-10 z 21.06.2010 r.

Warszawa, dnia 22 czerwca 2010 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

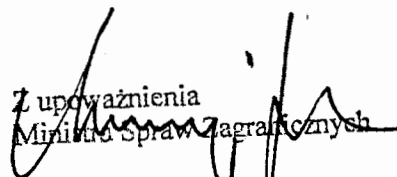
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz niektórych innych ustaw pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Kwiatkowski
Minister Sprawiedliwości